

Vita Svepet

Nr 4 / 2011

***Läsarberättelser
Nytt år, nya regler
Revidering MH och MT***

Medlemstidning för Vit Herdehundklubb

Nr. 4 2011

Innehåll

Ordförandes ord	3
Konsten att importera en vit herdehund	4
Nytt år, nya regler.....	7
Regelrevidering MH och MT	9
Smali, herdehunden med isländskt namn	11
Jul- och nyårshälsningar	15
Klubbinformation.....	24

*Bonnibel of
Lovely Whitestar
Foto: Linda Johansson*

Vita Svepet nr 4/2011

Årgång 21

Utgiven av Vit Herdehundklubb.

Utkommer 2012 med totalt 4 nummer.

Utebliven tidning

vitasvepet@vitherdehund.com

Se till att vi har din e-postadress. Alla dina uppgifter finns på SBKs "Mina Sidor".

Utgivning 2012

Nästa nummer av Vita Svepet planeras utkomma vecka 12.

Ansvarig utgivare

Anne-Christine Stareborn,
ordförande Vit Herdehundklubb

Redaktion

Maria Wägner och Åsa Ryning

Material skickas till

vitasvepet@vitherdehund.com

Artikelförfattarna är till fullo ansvariga för inlämnat material. Redaktionen svarar inte för insänt material eller beställt material.

www.vitherdehund.com

*Tänk nu är det inte långt kvar till jul och ett nytt år!
Jag hoppas att alla har haft en skön höst.*

Medlems- och årsmöte

Vill här slå ett slag för vårt medlems- och årsmöte lördagen den 3 mars 2012 på Järfälla BK. Mer information om medlemsträffen kommer i början av det nya året. Ta gärna kontakt med valberedning inför kommande årsmöte om du vill arbeta i styrelsen eller om du känner någon som vill!

Rasspecialen redan i juni

Boka in den 2 juni 2012 för då har vi vår rasspecial i Norrköping. Domare är Ann-Chatrine Edoff. Jag hoppas att vi får lika många deltagare som i årets rasspecial i Askersund.

Tänk på djuren i nyårshelgen!

På sidan 23 finns lite information från SKK och kampanjen Smällarupproret som verkar för att begränsa användandet av smällare och raketer. Där finns också några tips för dig som har en rädd hund.

Stort tack!

Till sist vill jag tacka alla som har ställt upp för klubben under det gångna året! Vi är alla ideellt arbetande personer som brinner för vår ras – vit herdehund.

Önskar alla en God Jul & Gott Nytt År!

Anne-Christine Stareborn
Ordförande

Redaktören

Så har vi kommit till årets sista nummer av Vita Svepet. Julen står inför dörren men vintern lyser i skrivandes stund med sin frånvaro.

Jag tror de flesta av oss har de två senaste vintrarna i färskt minne. Det råder naturligtvis delade meningar om fördelarna med en snörik vinter, men jag tror ändå att många håller med om att det är en härlig känsla att gå och pulsa i ett gnistrande vitt snötäcke.

När snön kommer, för det gör den, i varierande mängd beroende på i vilken landsdel vi bor, passa på att göra kul aktiviteter med era hundar.

I detta nummer kan ni läsa om ytterligare två medlemmars upplevelser med sina hundar. Jag tycker att det är intressant att få läsa om andra vita herdehundägares vardag och jag hoppas att ni också gör det.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR och en härlig start på 2012 önskar jag alla läsare. Hör gärna av er med förslag på artiklar och spännande intervjuobjekt.

Maria Wägner
Redaktör

Konsten att importera en vit herdehund

Jag hade länge önskat mig en korthårig vit herdehundstik. En uppfödare i Estland fångade tidigt mitt intresse och jag följde via hennes hemsida varje valpkull hon hade.

Text och bild: Linda Johansson

En dag ringde jag henne för att prata lite. Hon berättade då att hon exporterat flera valpar, men att det var väldigt besvärligt att exportera till just Norge där jag var bosatt. Detta var föga förvånande då Norge inte är med i EU.

Förlåt alla norrmän som läser det här, men i vissa situationer är det lite mer komplicerat att bo i ett icke EU-land. Jag började fundera hur jag skulle lösa saken. Eftersom jag hade bestämt mig för att köpa en hund från den uppfödaren kunde jag inte låta mig stoppas av några bakvända regler.

Skiftar mellan länderna

Det är mycket enklare att ta in en hund från Österrike än från Estland, i alla fall när det gäller norska regler. Till min stora lycka så bestämde sig uppfödaren för att använda en av sina fina hanhundar på en tik bosatt i just Österrike. Då den tilltänkta hanen är en av mina favorithanar blev jag jätteintresserad. När jag fick veta detta tog jag naturligtvis direkt kontakt med uppfödaren i Österrike. När jag fick höra om tiken som skulle paras och fick se bilder på henne, ja då blev jag eld och lågor!

Jag blev lovad en tik av uppfödaren och jag skrev direkt en ansökan om tillstånd att få importera hund under tre månader. I Norge är det Mattilsynet, norska motsvarigheten till Jordbruksverket, som beviljar dessa tillstånd och det gick väldigt fort att få svar.

Min syster med Bonnibel på flygplatsen i Wien.

Jag ringde min syster och frågade om hon ville hänga med till Österrike. Det ville hon så vi bokade en resa.

Vi har bott fyra år i Österrike så det blev en kombinerad resa – alla vänner skulle besökas och hundvalp skulle hämtas. Det var bäddat för en toppenresa helt enkelt.

Och så bar det av

I juli 2010 bar det av. Efter några fantastiska dagar i Wien mötte vi uppfödaren och hennes man och resan gick vidare hem till dem. Där mottogs vi av en hel hög överlyckliga valpar som bet i allt som fanns att bita i, och en tik som förhoppningsfullt kom bärande på sina tennisbollar, kanske vi var nya lekkamrater?

Efter många timmar och mycket prat och mat var vi åter på väg mot Wien, nu med en underbar liten varelse i famnen. Hem-

resan gick alldeles strålande och lilla Bonnibel verkade ta det hela med ro. I tullen när alla intyg skulle visas blev jag nervös, tänk om allt inte stämde eller att mikrochipet inte skulle kunna avläsas.

”

**ALLT FLÖT PÅ
SOM DET SKULLE
OCH SNART VAR VI
HEMMA MED DEN
FINASTE VALPEN
I VÄRLDEN.**

Har aldrig ångrat mig

Det har nu gått lite mer än ett år sedan vi hämtade Bonnibel och mycket har hänt sedan dess. Jag har flyttat hem till Sverige igen efter sammanlagt tolv år utomlands. Jag har köpt ett litet rosa hus och byggt en fin hundgård. Mina två herdar har registrerats i SKK. Bonnibel fick toppenresultat på höft- och armbågsröntgen. Vi har det helt enkelt väldigt bra tillsammans jag och mina fantastiska herdar. Jag har aldrig ångrat att jag var så envis när det gällde att skaffa en korthårstik från den uppfödare som jag tyckte verkade så bra. Visst kostar det lite mer att hämta en hundvalp från ett annat land, men när man slår ut det på alla år som man förhoppningsvis får tillsammans så är varje krona en bra investering!

Om du vill följa vår vardag och se hur det går för Bonnibel of Lovely Whitestar är du välkommen att besöka vår blogg som du hittar på dovreflocken.blogspot.com

Bonnibel med sin allra bästa vän och livskamrat Strax, Vallgårdens Fantom Finder.

Nytt år, nya regler

Här följer en kort sammanfattning av nyheterna i de nya reglerna för bruks och lydnad. Fullständiga regler finns att ladda hem på sbk.nu. Där finns också de nya reglerna för rallylydnad. Samtliga regler gäller from 1 januari 2012.

Ett viktigt tillägg som gäller såväl i bruks som i lydnad är "Störande hund vid gruppmomenten". Hund som i gruppmomenten, utan att själv vara provocerad, lämnar sin plats och engagerar sig (exempelvis lekinvit) i andra hundar ska rapporteras. Det är dock inte ett uppträdande som diskvalificerar från vidare deltagande i provet. Om hunden är aggressiv mot hundar eller människor ska den liksom tidigare rapporteras för "Oacceptabelt beteende" och avstängas från provet. Meningen med denna nya bestämmelse är förstås att den främst ska fungera avskräckande och få förare vars hundar riskerar att förstöra för andra vid gruppmomenten att avstå dessa tills hunden blivit av med sådana olater. Rapporterna kan dock ligga till grund för ett tävlingsförbud för hunden. Blankett för rapporteringen kommer att kunna hämtas hem från SBKs hemsida.

Bruks

Appellklass

Spåret i appellklass ändras till icke-förarspår. Det kan göra det enklare för arrangören (kortare väntetid, mindre jobb med utmärkande av spår) men också addera en del svårigheter.

Risken att ett ekipage kommer in på annat spår kan antas öka.

Då spåren ska ha en för föraren okänd sträckning gäller det att hålla förarna utom synhåll när deras spår läggs ut.

Uppletande av föremål

Även i högre klass ska det nu läggas ut endast fyra föremål. En skillnad mot elitklass är dock att hunden bara ska hämta in tre av de fyra föremålen.

Bedömningen av antal föremål är lika i de två klasserna om man räknar antal saknade föremål: ett saknat föremål ger max-betyg 8, två saknade föremål ger max-betyg 6.

Skydds

I skyddshundarnas spår hänvisas till appellklassens spår vilket är väsentligt när det gäller bedömning av antalet föremål (denna hänvisning har oavsiktligt varit borta ur reglerna i fem år).

I lägre klass ska domarna följa hundens spårarbete i endast 60 meter.

Spår

I elitklass blir de så kallade "skogspinnarna" obligatoriska, vilket också innebär att de blir förbjudna i de lägre klasserna. I lägre klass ska domarna följa hundens spårarbete i endast 60 meter.

Rapport

I regeltexten är förtydligat att hunden ska tas emot på anvisad plats. Vid flera klasser ska högsta klassen starta först från station B.

Vid nedräkningen ska inte längre "Sänd" användas som order till föraren utan i stället "Skicka".

Lydnad

Klass I

Momentet "Platsliggande" har fått koeficienten höjd från 3 till 4. Avståndet mellan hundarna ökas från 5 till 7 meter samtidigt som avståndet till förarna minskas från 20 till 10 meter.

Momentet "Tandvisning" har tappat tillägget "Tillgänglighet" i momentnamnet vilket inte innebär någon skillnad i praktiken. Kanske understryker det att momentet handlar om något

som bör tränas in och inte är en test av hundens mentala egenskaper. Vad gäller utförandet så nämns det nu att hunden ska vara i utgångsställning, åtminstone vid momentets början. Om hunden ska kunna få högsta betyg så ska den också behålla utgångsställningen under hela momentet.

Momentet "Inkallande" har fått koeficienten sänkt från 3 till 2.

Momentet "Apportering" har ändrats så att föraren nu inte ska invänta någon order från tävlingsledaren att kommendera "Apport". Föraren väljer själv när det ska ske och det kan alltså vara på samma gång som apportbocken räcks fram. Förhoppningsvis ska det få bort den "förbudsträning" som blivit vanlig inför detta moment. Ett aktivt gripande från hunden ska premieras.

Klass II

I momentet "Platsliggande" ska förarna inte gå utom synhåll utan stanna synliga för hundarna på 30 meters avstånd.

Momentet "Inkallande med ställande" utgår och ersätts med momentet "Inkallande" (som i klass I men på 25 meters avstånd). Koefficienten 2 behålls även för det nya momentet.

I momentet "Sändande med ställande" anges att för högsta betyg ska hunden gå in i rutan framifrån (=genom den närmaste sidan).

Klass III

I momentet "Platsliggande" ändras tiden från 4 till 3 minuter.

Momentet "Inkallande med ställande och läggande" utgår och ersätts med momentet "Inkallande med ställande" (som i gamla klass II. Koefficienten sänks från 4 till 3.

I momentet "Sändande med platsliggande och inkallande" anges att för hög-

sta betyg ska hunden gå in i rutan framifrån (=genom den närmaste sidan).

Momentet "Helhetsintryck" gör comeback i klass III. Koefficienten är 1 och det ser även i övrigt ut som motsvarande moment i klass I och II.

Elitklass

Ett antal "Speciella anvisningar för elitklass" har införts i SBKs allmänna bestämmelser p.14, "Hunds framförande". Dessa är intressant främst för förare och domare men i någon mån också för tävlingsledare.

I momenten "Sittande i grupp i 2 minuter" och "Platsliggande i grupp i 4 minuter med störning" har bedömningsanvisningen för hundar som ändrar ställning ändrats. En gräns dras nu då föraren återkommit till tävlingsplanen (i stället för som tidigare då föraren kommit in i ringen eller beordrats avhämta hunden).

I momentet "Sittande i grupp i 2 minuter" har anvisningen om att momentet kan utföras med endast en hund försvunnit.

I momentet "Platsliggande i grupp i 4 minuter med störning" finns nu mera detaljerade bedömningsanvisningar för hundar som lägger eller sätter sig för tidigt vid momentets början respektive slut.

I momentet "Fritt följ" finns nu inte bara anvisningen att föraren ska röra armarna på ett naturligt sätt, denna

ska också gå och springa normalt. Det beskrivs lite mera i detalj hur vändningar och halter ska utföras, och hur det ska bedömas om så inte sker.

I momentet "Stå, sitt och ligg under marsch" har de största förändringarna skett. Inga nya färdigheter krävs dock av hunden men de kommer att provas på ett lite annat sätt. Ordningen mellan de olika positionerna är inte längre statisk utan bestäms av tävlingsledaren för varje tävling.

Rutan försvinner och ersätts av ett "Z" med vinklar åt höger-vänster eller vänster-höger. Då hunden lämnats i en position går föraren vidare till nästa vinkelhorn eller slutmarkeringen för momentet, gör där helt om marsch på order av tävlingsledaren, passerar hunden ca 2 meter, gör helt om marsch på order av tävlingsledaren igen och tar sedan med sig hunden under marsch fram till nästa position eller slutmarkeringen.

I momentet "Inkallande med ställande och läggande" har marginalen för en hund som förflyttar sig före första inkallningskommandot krympts från tre hundlängder till en hundlängd. Om ett tredje inkallningskommando måste ges för en position underkänns momentet.

I momentet "Sändande med dirigering, platsläggande och inkallning" har tillkommit ett par bedömningsanvisningar vad gäller förare som tar steg

eller använder överdrivet kroppsspråk. Bedömningsanvisningen för hund som tjuvstartar från konen finns nu även i detta moment.

I momentet "Apportering av metallföremål och hopp över hinder" kan nu föraren inte begära högre hinder än 70 cm.

Källa: SBK

(I skrivande stund väntar reglerna för agility, bruksprov patrullhund och IPO på slutligt godkännande.)

Nyheter i utställningsringen...

10 januari 2011 antogs nya samnordiska utställningsregler för en provperiod på ett år. Nu har reglerna reviderats gemensamt med övriga nordiska kennelklubbar. Som alltid när det gäller samarbeten har arbetet med de gemensamma reglerna präglats av kompromisser för att nå målet. I förhållande till de regler som gällt under året är förändringarna små.

De viktigaste nyheterna:

Hundar som tilldelats very good i kvalitetsbedömning ska få delta i konkurrensbedömningen om det inte finns minst fyra hundar som fått omdömet excellent (dock kan bara hundar med excellent få ck).

Hundar som deltar i avels- och uppfödargrupper ska ha tilldelats minst very good på aktuell utställning.

En svensk utställningschampion kan nu anmälas till bruks-/jaktklass i Sverige om den har de provmeriter som krävs.

Källa: SKK

Regelrevidering för MH och MT

Generella förändringar för MT och MH

- Tillägg § (Enligt beslut SKK/KHM 2/2011): Vid mentalbeskrivning eller mentaltest får inte dräktig tik delta vid någon tidpunkt efter det att parning skett.
- Doping av hund regleras av Statens Jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om träning och tävling med djur, SJVFS 2011:24 saknr L17, 7 kap. 1–2§§ samt bilaga 2 till dessa föreskrifter. Därutöver återfinns detaljerade regler för vilka behandlingar och åtgärder som är otillåtna inom SKK-organisationen i Nationellt dopingreglemente för hund. Här finns också regler för dispensansökan från SKK-organisationens dopingreglemente.
- Tjänstgörande beskrivare/domare skall egenhändigt under teckna resultat/deltagarlista för aktuellt prov.

Förändringar gällande ägare/förare

Deltagande hunds ägare eller förare ska vara medlem i klubb inom SKK-organisationen.

Hund

- Hund från 18 månaders ålder (uppnått samma dag eller tidigare).
- Blankett för handläggning av hund i bil gäller from 2011.
- I de fall hunden genomfört BPH, skall minst 6 veckor förflyta mellan beskrivningstillfällena.

Mentalbeskrivning Hund (MH)

Läsning av regelverk

- Dessa bestämmelser följer inte den fastställda låsningsperioden på fem år då de skall kunna revideras löpande i takt med de utvärderingar som görs.
- Maximering av antal hundar är (8) per beskrivare/dag.
- Vid specialarrangemang (Uppfödar MH) där det är ett MH för specifik kull är det godkänt att ta hela kullen vid ett tillfälle. Godkännande från aktuell beskrivare skall inhämtas. Max (10) hundar per dag.
- MH innefattas av gällande bestämmelser för Öron och Svanskupering. Se SKK Allmänna regelverk.

Hund

Hund från 12 månaders ålder (uppnått samma dag eller tidigare).

Mentaltest (MT)

Mentaltestdomare

Mentaltest döms av två (2) domare gemensamt, vilka båda skall vara auktoriserade mentaltestdomare. Mentaltestdomare som inte tjänstgjort vid officiell mentaltest under det senaste året äger inte rätt att döma förrän förnyad prövning

av kompetensen har skett. Förnyad prövning av kompetensen sker enligt bestämmelser om aspiranttjänstgöring för blivande mentaltestdomare. För att fungera som domare krävs giltigt medlemskap i SBK.

För godkänd mentaltest krävs att hunden:

Efter 18 månaders ålder vid officiell mentaltest erhållit + 300 poäng och inte kryssats i någon ruta med kursiverad text. Förutom minimipoängen skall poängfördelningen minst vara 50 poäng i del 1 (Samarbete – Uthållighet) samt minst 215 poäng på resterande del i protokollet. Hunden kan även uppnå ett ”väl godkänt” resultat, vilket innebär 480 poäng eller högre.

För godkänd exteriörbeskrivning krävs att hunden:

Efter 18 månaders ålder vid officiell exteriörbeskrivning erhållit kryss i rutan godkänd (bedömts motsvara lägst 2:a pris/Good vid kvalitetsbedömning).

De reviderade reglerna gäller fr o m 2012-01-01

Källa: SBK – Utskottet Avel & Hälsa

Medlemsavgifter VHK för 2012

Ordinarie medlem 550:-

(VHK 220:- + förbundsavgift SBK 330:-)

För dig som inte redan är medlem i SBK. I och med detta val blir du automatiskt medlem i SBK och får därmed medverka i deras aktiviteter.

Ordinarie medlem 220:-

(VHK 220:-)

Du som har aktuellt medlemskap i SBK, genom lokal brukshundklubb eller annan till SBK ansluten ras-klubb.

Håll utkik på webben efter fullständig information angående medlemsavgifterna.

SBK-Tävling

Från och med hanteras tävlingar och prov genom SBK Tävlings (www.sbktavling.se). Om du vill anmäla dig till tävling är första steget att skapa ett konto. När du har gjort det kan du lägga du till förare och hundar. Sedan är det fritt fram att anmäla sig till tävlingar.

Behöver du hjälp finns det en "Hjälp online" på sidan som går igenom steg för steg hur du gör för att komma igång.

Lycka till med tävlandet!

Tävlingsresultat – Årets vita herdehundar

Året börjar lida mot sitt slut och det är snart dags att slutligen räkna ihop vilka hundar som blir Årets vita herdehundar (lydnad, bruks, utställning, viltspår). Du har väl inte glömt skicka in dina senaste tävlingsresultat.

Kolla in: www.vitherdehund.com/tavling

Valphänvisning

Klubbens valphänvisning hittar du på vår webbplats. Listan uppdateras efterhand nya valpkullar anmäls. De kullar som finns där uppfyller rasklubbens rekommendationer för val av avelsdjur. Mer information finns på:

www.vitherdehund.com/uppfodare/valphanvisning

Du kan också kontakta vår valpförmedlare:

Agneta Johansson

agge@vitherdehund.com

070-783 25 69

Nya startavgifter

Agility

Individuellt	60 kr
Lag	185 kr
Agilityklass internationell	65 kr
Hoppklass internationell	65 kr
SM Individuell	300 kr
SM Lag	500 kr/lag

För agility gäller att arrangören kan ta ut ett inomhustillägg upp till 25 kr.

Bruks

Appellklass*	225 kr
Övriga klasser*	250 kr
Svenska mästerskap*	400 kr

IPO

BH*	225 kr
BSP, BSL*	250 kr
IPO/BHP, IPO/FH*	250 kr
Svenska mästerskap	400 kr

Lydnadsprov

Klass I-II*	200 kr
Övriga klasser*	225 kr
Svenska mästerskap*	400 kr

Mentalbeskrivning Hund (MH)

Mentalbeskrivning	600 kr
-------------------------	--------

Korning

Hel korning	750 kr
Mentaltest	600 kr
Exteriörbeskrivning	150 kr

Rallylydnad

Individuell	110 kr
-------------------	--------

För rallylydnad gäller att arrangören kan ta ut ett inomhustillägg upp till 25 kr.

Uthållighetsprov (UHP)

Uthållighetsprov	200 kr
------------------------	--------

Utställning

Officiell utställning, lägsta avgift	280kr
(lägsta gällande länsklubbsavgift)	

* Varav 20:- är en administrativ avgift som arrangören kan räkna av vid de tillfällen återbetalning av startavgift görs direkt från arrangören. Vid de tillfällen återbetalning görs via SBK Tävlings har arrangören inte rätt att utta någon administrativ avgift.

Smali

herdehunden med isländskt namn

*När jag som liten läste om Skipper, en
modig och underbar vit schäfer, tänkte
jag – en sån ska jag ha när jag blir stor.*

Text och bild: Ingemarie Axelsson

Jag fick min första hund efter mycket tjat och tårar som 14-åring. Efter att först ha avverkat några olika raser blev det istället "vanlig" schäfer. När min sista schäfer, som för övrigt hade både epilepsi och klåda, började bli till åren började tankarna på en valp att dyka upp. Ingen mer schäfer, men något liknande ville jag ha. Minnet av Skipper fanns långt in i mitt medvetande och tankarna föll av naturliga skäl på vit

herdehund. Jag läste på om rasen samt ringde och mejlade till flera olika uppfödare. Jag fick kontakt med en uppfödare, Eva-Liz, bara två timmars resväg från mig och vi bestämde att jag skulle åka och hälsa på henne. Hon berättade att det fanns valpar till salu, men jag sa nej, jag vill bara komma och titta. Jag vet hur jag funkade, hade jag sagt att jag var intresserad av att köpa hade jag kommit hem med en direkt. Inte bra eftersom vi redan har två hundar och jag hade ännu inte fått igenom inköp av ytterligare en hund hemma.

Jag åkte i alla fall och hälsade på uppfödaren och träffade hennes trevliga hundar, sen var jag naturligtvis fast. Nu gällde bara att komma på hur jag skulle få framför allt maken att gå med på en valp. Han hade en mängd argument emot som till exempel att det är dyrt. Vet jag väl svarade jag. Det tar mycket tid, bara kul kontrade jag. Och så vidare. Till slut kom jag på att jag skulle sluta röka och spara ihop till en valp. Det gick maken med på för han trodde inte att jag skulle klara av det. Jag slutade röka, sparade och längtade. Fem månader senare föddes en kull valpar. På uppfödarens hemsida hade jag sett bilder på valparna och jag visste på en gång vilken valp som var "min". Och första gången jag hälsade på så var det var något hos den valpen som tilltalade mig, magkänslan sa att det var vi två.

När det var dags att hämta valpen så talade uppfödaren om att han hade blivit lite blyg och undrade hur jag ställde mig till det. Inga problem, har haft hundar av alla de slag förut och han var MIN. Han heter Vallgårdens Fenomenal Fling,

Smali poserar efter att ha blivit BIS på Arvika BK.

men kallas Smali. Jag ville ha ett annorlunda namn, som betyder någonting och eftersom min dotter har islandshästar, så passade ett isländskt namn. Smali betyder herde på isländska, perfekt! Jag trodde att jag mer eller mindre hade köpt mig en schäfer med vit päls, dock friskare och sundare. Det där senare stämmer bra, men mina schäfrar har alltid inväntat vad matte vill att de ska göra. Inte Smali! Han har hittat på helt otroliga saker under sin uppväxt, sådant som jag aldrig har varit med om förut. Smali är väldigt uppfinningsrik! Han "hjälpste" taxen Zixten som var bunden i en lina att komma loss genom att bita av linan. Smali lyckades öppna karbinhaken, knyta upp linan eller ta av halsbandet. Till slut köpte jag ett kedjelås och det klarade han inte av att få upp. Han är rolig att jobba med, gör alltid sitt bästa och älskar att träna, men han är en Nalle Puh. Han tar det i sin egen takt, det vill säga något segt. Smali har förändrats mentalt under sin uppväxt. Från att ha varit lite blyg, till att bli en gammal cool gubbe, sen blyg igen, men nu verkar han vara sitt rätta jag igen vid två och ett halvt års ålder.

Efter att ha haft schäfer i många år har jag blivit avskräckt från hundutställningar. Jag försökte även tävla lydnad, men jag var så himla nervös, så vi tränade bara för skojs skull. Eva-Liz ville att jag skulle prova på utställning och hon lyckades så ett litet frö.

Smalis utställningsdebuterade när han var fem månader. En kompis som är uppfödare skulle ställa sina hundar på en liten inofficiell utställning och tyckte jag kunde hänga med

och ställa Smali. Aldrig! Men jag följde med för miljötränings skull. Anmälan kunde göras direkt på platsen och kompisens lyckades få mig att anmäla Smali. Det gick jättebra trots att jag var ett nervvrak i andra änden av snöret. Vi kom hem med bra kritik, en hög med rosetter och blodad tand. Efter det tyckte kompisens att vi skulle följa med till Västerås på officiell utställning. Efter en del övertalning anmälde vi Smali som hunnit bli drygt ett år. Jag har bara varit på någon enstaka utomhusutställning förut och på en inomhusutställning blev det en helt annan miljö än vad vi båda var vana vid, men någon gång ska vara den första. Det gick jättebra även denna gång. Domaren talade om att jag hade en hund som skulle kunna gå riktigt långt bara han fick ringvana.

Smali har blivit utställd tre gånger i Norge. Som junior tog han sitt "stor cert" och i våras tog han under en och samma helg två "småcert" och han blev därmed norsk utställningschampion, NO UCH. Jag blev så chockad, så min kompis fick tala om för mig vad som hänt, det tog ett tag innan det sjönk in. I Sverige är han utställd nio gånger. Jag har alltid visat honom själv. I början hade jag ingen som kunde hjälpa mig och sen har det väl blivit så att går det åt skogen, då kan jag bara skylla på mig själv.

I juli deltog vi på en officiell utställning på hemmaplan, Arvika BK. Smali blev bästa hane och blev därmed fullceratad i Sverige. Jag blev otroligt glad! När han sen även blev BIR var jag överlycklig. Jag var på väg att packa ihop och åka hem, men pratade med lite människor som tyckte jag skulle stanna kvar till BIS-finalen. Eftersom det inte är helt vanligt att vit herdehund placerar sig i finaler tyckte jag att det kändes som bortkastad tid att stanna kvar. Jag bestämde mig dock för att stanna eftersom det var på hemmaklubben. Jag kommer inte ihåg hur många hundar det var i finalen, men ganska omgående pekade domaren ut flera ekipage, bland annat mig och Smali. Jag visste det, nu var det tack och adjö! Men hon bad oss stanna och tackade de andra. Oj, det hade jag inte räknat med. Tänk om vi blir placerade? Vi sprang något varv och sen ropade hon upp den ena efter den andra och till slut var det bara jag och Smali som stod kvar. Då ropade hon att det inte fanns någon annan värdig vinnare för dagen än den vackraste vita herdehund hon någonsin sett. Tror att jag höll på att krama livet ur henne. Smali blev BIS!

”

**VA!! MENAR HON
OSS? NEJ! OJ! VILKEN
GLÄDJECHOCK!!!**

Vi tränar bruks med inriktning på spår, men även viltspår och Smali älskar att spåra. Det har gått jättebra och det är så kul. Nu när ungarna är stora har jag äntligen skapligt med tid att lägga på hundarna. Med ålderns rätt är jag inte alls lika nervös längre, utan har inställningen att vi ska ha kul ihop.

Det är bara det som räknas, det andra är bonus. Den dagen Smali inte tycker det är kul, då får vi hitta på något annat. Förra året blev Smali godkänd på anlagsprovet för viltspår, tyvärr hann vi inte gå något öppenklassspår. Men det var vi ju tvungna att ta igen i år.

Anmälde oss till ett öppenklassspår. Han spårade helt okej och vi kom hem med ett förstapris! Sen var det dags för det andra spårprovet. Det var en katastrof, enligt mig. Han har aldrig någonsin spårat så dåligt. Trots det fick han ett förstapris. Tänkte att jag kanske har för stora krav på oss. Vi/jag har aldrig gått någon spårkurs, utan vi är självlärda och tanken kom att vi kanske är helt fel ute. Det tyckte inte domaren, alla kan ha en halvtaskig dag sa han. Blev också informerad om att det är tajt om tid om jag vill gå fler spårprov innan snön kommer.

Det senaste spåret Jan-Erik lagt på säsongen var i mitten av november ett år och han har varit domare i många år. Fick tag på en domare som kunde döma oss några dagar senare. Det hade regnat hela dagen och kvällen före spårprovet. Under natten frös det på, det var flera minusgrader och blixthalka. Jag skulle ut och kana med sommardäck minst fyra

mil enkel väg för ett spårprov. Det var mycket nära att jag ringde och ställde in allt, men det här var sista chansen för i år. Tyckte inte det var de mest optimala förhållanden att spåra i, men en eftersökshund ska kunna jobba oavsett väderlek. Vi for iväg och den här dagen var det en ny domare, en mycket lugn och trevlig sådan. Han hade lagt spåret mestadels på en myr. Höll på att fastna med stövlarna flera gånger. Domaren sa att han trodde att Smali kunde få problem med spåret eftersom det regnat och sen blivit kallt, men icke heller, Smali spårade som en gud, får gåshud än när jag tänker tillbaka. Normalt sett brukar det inte arrangeras spårprov så sent på hösten, så vi hade en väldigt tur som hann med ett spår till nu när säsongen är slut. Tror det här är en utav de bästa spår vi gått, så duktig. Och sen när domaren berättade att Smali fick full pott, så tror jag inte att jag fattade med en gång. Han fick sitt tredje förstapris och min Smali blev svensk viltspårschampion, SE VCH. Tror inte riktigt att jag fattade det förrän vi var hemma hos domaren och fyllde i pappren och drack kaffe.

Runo som har hand om alla eftersök av trafikskadade djur här i trakterna håller koll på vad jag sysslar med. En morgon i höstas ringde han och väckte mig.

Smali hjälper till med diverse sysslor.
Det är nog hans lott i livet.

Ett rådjur har blivit påkört kvällen innan och han undrade om han kunde få låna Smali och mig. Va? Men vi kan ju inget om sånt där! Han berättade att han inte ville använda sin hund. Eftersom det är en älghund måste den vara absolut rådjursren, det vill säga att den inte får visa intresse för rådjur. Rådjur jagas med kortdrivande hundar, tax, drever etcetera, då de jagar fram djuren, men inte kommer ikapp dem.

Eftersom det finns väldigt få "rådjurshundar" här i trakterna på grund av vargrevir, så fick jag och Smali hjälpa till istället. Nyvaken som jag var så behövde jag lite betänketid, klarar vi verkligen detta? Här hade jag nu världens chans att få vara med på riktigt. Ringde upp och talade om att vi strax var startklara. Runo visade var olyckan skett, han försökte hitta blodspår, men fann inga. Enligt uppgifter hade rådjuret bara fått sig en liten smäll. De rådjur som inte skadats allvarligt är svårast att spåra eftersom de rör sig i flock och då blir det knepigt för hunden att hitta rätt spår eftersom den då inte vet vilket djur de ska spåra. Lämnar de dessutom inte några blodspår så komplicerar det ytterligare för hunden. Ett svårt skadat rådjur lämnar oftast flocken och lägger sig och "trycker" där det känner sig tryggt. Om rådjuret till exempel brutit ett ben, klarar det sig ofta bra så länge det är barmark. Oftast ses dessa djur under annan jakt och kan då avlivas, så de slipper lida. Under ett eftersök är det framförallt det svårt skadade rådjuret som hunden spårar efter.

Summa summarum så hittades inget blod, ingen bock, Smali gjorde sitt jobb och troligen hade bocken klarat sig bra. Det var slitsamt men så intressant att få vara med på riktigt. Jag har lärt mig mycket idag och med trevligt sällskap. Ingenting var som på spårprovet, det går inte att jämföra med eftersök, vilken skillnad! Och det roliga var att Runo undrade om jag och Smali kunde ställa upp fler gånger, eftersom Smali var så duktig. Kan ju inte bli annat än en mycket stolt matte. När vi tränar har jag ett mål, något att sträva mot. Det kan vara att platsbyggningen ska ske mitt i hönsflocken, att han ska gå med på att en höna sitter på ryggen på honom och putsar sig. Självklart har jag också högre ställda mål som vi ska försöka uppnå under Smalis liv. Nu har ju de flesta redan infriats, så vi får se vad jag hittar på framöver.

Smali är helt underbar, "mattes gris" och hjälpreda. Han hjälper alltid till att bära matvaror, till exempel från kassen till kylskåpet, skafferiet, badrummet med mera. Han bär in tidningen, hämtar saker åt mig som de andra hundarna tagit med sig ut, bär vattenhinkar. Det är nog Smalis lott här i livet, att hjälpa till, då är han så stolt. Han är även en utmärkt vakthund, ingen okänd släpps in utan att husfolket godkänt det. Han står lugnt vid grinden och provar någon att gå in, då hörs ett dovt morr. Om vi har sagt okej går han fram och hälsar, sen var inte den besökaren intressant något mer. Jag ville ha en brukshund och fick det. Mina hundar skulle bli odrägliga om de inte fick jobba, men de klarar att vara "arbetslösa" någon dag också. De är inte översvallande glada när vi får besök, de hälsar och sen är det bra med det, något jag och även besökarna gillar. Det är inte alla som gillar att det kommer 42 kilo överlycklig vovve mot dem. Om det inte är husfolket, då är de galna.

Smali har en liten egenhet när han verkligen gillar någon. Han kör in huvudet emellan benen och ska stå där och bli kliad på rumpen. Är väl lite småmysigt om jag eller någon annan person är beredd på det. Mindre mysigt när han kommer i 150 knyck bakifrån. Tur att jag känner till det här, det gäller att ha ögon i nacken så man inte bryter vartenda ben i kroppen när han dundrar fram. Den där "bakifrånvarianten" är det som tur är väldigt få som råkar ut för.

Ett händelserikt år har jag och Smali haft. Har aldrig haft maken till hund och det är så kul. Året är inte slut än, så det kanske händer mer händelserika saker. Min "lille pöjk". Jag har en vit herdehund till, Vallgårdens Iron Iko, han kanske får en egen berättelse någon annan gång. Och förresten, så fort jag fått Smali så gick det åt skogen med rökningen. Svårt att sluta, kanske får så småningom ha en ny valp som morot. Nu vid nyss fyllda 45, inser jag att under mitt mer än 30-åriga "hundliv", har jag endast varit utan hund i fem hemska dagar.

Boktips!

Författare: Yvonne Öster
Förlag: Ica Bokförlag
Bandtyp: Inbunden
Antal sidor: 112
Pris: 144 kronor på adlibris.com

Rallylydnad är en sport där alla momenten är till nytta i vardagen och där all träning baseras på glädje och samarbete.

Rallylydnaden är en perfekt aktiveringsform för hunden men även en trevlig och rolig tävlingsgren. Du och din hund ska följa en bana med uppställda skyltar. På skyltarna visas instruktioner i text och bild för olika övningar som ska utföras. De ger också anvisningar om hur du ska gå för att komma till nästa skylt. Du och din hund går banan helt på egen hand. Du blir helt enkelt hundens kartläsare.

Rallylydnaden passar alla. Den kan tränas var som helst, när som helst och utan någon utrustning eller tillgång till speciella träningsplaner. Man går banan i sin egen takt, men på tävling noteras tiden för ekipaget. Får flera tävlande samma poäng är tiden utslagsgivande.

Konceptet kommer från USA och baserar sig på traditionell hundlydnad. Bud Kramer, en av agilityns upphovsmän, tyckte att lydnaden är för stel och militärisk och ville även utveckla en sport som inte kräver dyr utrustning. Resultatet blev rallylydnad. Sporten blev officiell i USA 2004 och den 1 juli 2011 i Sverige

Källa: www.adlibris.com

Håll utkik efter...

Kallelse och inbjudan till års- och medlemsmöte den 3 mars, 2012.

Plats: Järfälla Brukshundklubb

Välkommen!

Från oss alla

med familjer

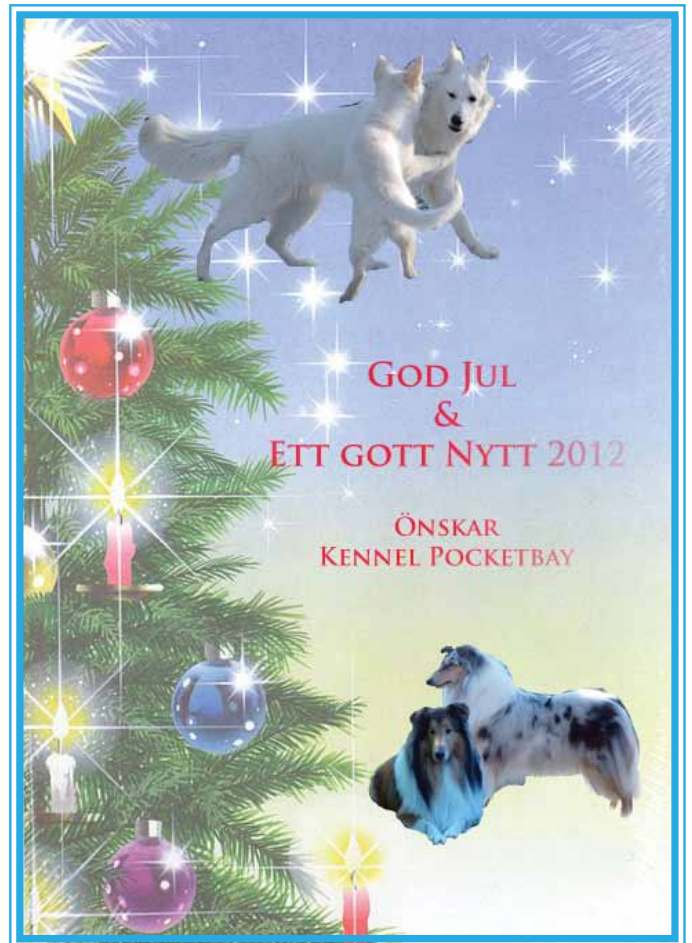
God Jul!

Gott Nytt År!

SVENSKA
KENNELKLUBBEN

Schäfern Bibban är Årets Bragdhund

Pressmeddelande från SKK. Foto: Lars Sjöqvist/ute.se

Treåriga schäfertiken Quibi af Quantos, vanligen kallad Bibban, har i hård konkurrens utsetts till årets Bragdhund 2011. Bibban väckte sin husse Göran Eriksson när huset fattade eld på natten efter ett blixtnedslag och räddade dem båda från att brinna inne.

Göran Eriksson är 75 år och bor tillsammans med sin hustru Maj och sin handikappade son på en gård i Brunskog utanför Arvika. Sonen sover ibland oroligt på nätterna och Göran och Maj brukar därför turas om att sova i det som tidigare var gårdens kontor för att få sova ordentligt. Den 23 juli var det Görans tur att sova på kontoret och han gick som vanligt och lade sig med sin schäfertik Bibban vid sin sida. Vid fyratiden på natten vaknade Göran av att Bibban stod på honom och skällde och slickade honom i ansiktet.

– I vanliga fall när hon vill väcka mig slickar hon mig på handen men den här gången sov jag tydligen väldigt hårt, säger Göran.

När Göran vaknade och tittade upp brann det i väggar och tak. Bibban fattade tag i Görans armbåge för att få ner honom på golvet och drog honom sedan mot dörren. De lyckades komma ut båda två ur huset och möttes av ett rejält åskoväder. Göran hade hunnit få med sig både mobiltelefon

och plånbok ur huset och lyckades ringa till brandkåren som kunde komma och släcka branden.

– Hade det inte varit för Bibban hade jag inte varit vid liv i dag, säger en märkbart rörd Göran Eriksson.

Göran fick Bibban när hon var ett år och sedan dess har de två varit oskiljaktiga.

– Jag tror hon sätter stort värde på mig för att jag tog hand om henne och gav henne ett fritt liv här på gården, säger Göran.

–För mig har hon betytt så mycket och hon är den underbaraste hund man kan tänka sig. Hon är helt otrolig, avslutar Göran.

Årets Bragdhund utses av Svenska Kennelklubben och Agria Djurförsäkringar. Juryn, som bestod av Annika Klang, Hans Rosenberg och Ulf Uddman från Svenska Kennelklubben samt Magnus Berglin och Carina Lockwall från Agria, motiverade sitt val så här:

Schäfertiken Bibban har åter visat att hundens goda relation till människan kan vara till ovärderlig hjälp. Bibban har instinktivt reagerat på faran och lyckats väcka sin husse i ett redan rökfyllt hus. Genom hennes agerande lyckades både Göran och Bibban tas sig ut i säkerhet.

ANTISMÄLLARE

Smällare är en plåga för våra hundar! Vi är många som arbetar för att begränsa användningen av produkter med knalleffekt, som stressar både djur och människor. Här kan du läsa mer om vår anti-smällarkampanj och själv gå med i det stora Smällarupproret!

Omkring en tredjedel av våra cirka 730 000 hundar är skotträdda. Djurens känsliga öron uppfattar smällarljud som en intensiv smärta, som ger upphov till kraftig rädsla. Så många som 35 000 hundar medicineras med psykofarmaka varje gång smällandet brakar löst. Det är inte bara husdjuren som lider, även vilda djur far illa, särskilt i tätbebyggda områden. Och människor drabbas; krigsskadade, äldre och personer som är särskilt känsliga.

Antismällarprojektet

Stockholms Kennelklubb tog 1993 initiativ till Antismällarprojektet, som sedan drevs vidare tillsammans med Hundägarnas Intresseförening och Svenska Kennelklubben. Målsättningen var att smällare, det vill säga produkter med i huvudsak knalleffekt, helt skulle förbjudas. Fyrverkerier däremot, skulle även i fortsättningen kunna äga rum vid festligheter, men då under ordnade förhållanden och under en begränsad tid. Vi arbetade även för att smällare skulle säljas bara under viss tid och inte till ungdomar under 18 år. Sju år senare, i december 2001, trädde förbudet mot smällare ikraft i Sverige.

Så allt är bra nu – eller?

Det nya förbudet innebär minskat lidande för både djur och människor och det ser färre olyckor där smällare varit inblandade. Men trots att kinapuffar, ryssar och ettöressmällare inte längre får säljas kvarstår problemen. Det beror delvis på tillverkarnas nya påhitt; smällarna har lämnat marken och säljs som raketer eller under namn som "bomber", "krevader", "shots" och "skottårter" – och dessa är fortfarande lagliga!

Smällarupproret

Stockholms Kennelklubb startade 2007 Smällarupproret, för att skapa en samlingspunkt för alla som vill få stopp på försäljningen av onödiga och skadliga raketer och smällare. Vi kräver:

- ett förbud om inte lagar och regler följs,
- en begränsning av tiden för användning av fyrverkerier.

I dagsläget (februari 2011) har nära 650 hemsidor länkat sig till Smällarupproret. Gör det du också!

www.smällarupproret.se

Vad händer nu?

Svenska Kennelklubben arbetar aktivt med att uppmärksamma politikerna på de kvarstående problemen. Vi hoppas att regeringen kan ta lärdom av Norge, där man har en betydligt restriktivare lagstiftning och till exempel helt förbjudit raketer på pinne samt begränsat tiden för övriga fyrverkerier till klockan 18.00–02.00 på

nyårsafton. Resultatet (2009) blev 80 procent färre ögonskador och inte en enda brand orsakades av fyrverkerier. Med tanke på att fyrverkeripjäser allvarligt skadar omkring 300 personer årligen i Sverige, de flesta barn och ungdomar, så är det ett resultat att sträva efter – även om man bryr sig mindre om hundarna och hundägarna.

Vi fortsätter kampen mot ohejdat smällande och hoppas att våra medlemmar och andra djurvänner också engagerar sig för att stoppa onödiga lidanden för våra hundar. Kontakta ansvariga personer i regeringen och gör även din röst hörd!

Regelverket säger:

- Barn och ungdomar under 18 år får inte köpa eller använda fyrverkerier. Att köpa fyrverkerier till en person under 18 år är jämställt med att låna alkohol.
- Pyrotekniska varor får inte användas utan tillstånd från polismyndigheten, om användning innebär risk för skada eller olägenheter för person eller egendom (hundar räknas i det här fallet som egendom).
- Att utsätta djur för fyrverkerier är oförenligt med djurskyddslagen, som säger att djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande.

Flera kommuner har skärpt den lokala ordningsstadgan.

Några tips till dig som har en rädd hund:

- Ta aldrig med din hund till en plats där fyrverkerier avfyras, även den lugnaste av hundar kan bli skrämmd för livet.
- Res bort med din hund om du har möjlighet, gärna till glesbebyggda områden.
- Ta en tur med bilen under de "värsta" timmarna.
- Lämna inte hunden ensam.
- Om du inte kan resa bort, rasta hunden i god tid och håll den inomhus under det mest intensiva smällandet. Dra för gardinerna och sätt på musik för att dölja ljudet från raketerna.
- Om hunden är utomhus, håll den kopplad under smällandet så att den inte kan rusa iväg i panik.
- Om hunden blir orolig – ömka eller bestraffa den inte. Försök att avleda hundens uppmärksamhet med en rolig leksak eller ett tuggben. Om hunden gömmer sig, låt den vara.
- Är problemen allvarliga – uppsök veterinär i god tid för eventuell medicinering.
- Alternativ medicin och hjälp finns. Du kan läsa mer om olika möjligheter på Smällarupprorets webbplats.

Styrelsen 2011

Ordförande: Anne-Christine Stareborn
ordf@vitherdehund.com
Hovvägen 15, 177 58 Järfälla
070-717 21 30

Vice ordförande: Gunilla Andersson
gunilla@vitherdehund.com

Sekreterare: Camilla Åberg
sekr@vitherdehund.com
Bärvägen 6, 961 48 Boden

Kassör: Peter Andersson
kassa@vitherdehund.com

Ledamöter:
Annicka Barvestad, annicka@vitherdehund.com
Elisabeth Söderström, elisabeth@vitherdehund.com
Eva-Lena Strömberg, eva-lena@vitherdehund.com

Suppleanter:
Helena Holmström, helena@vitherdehund.com
Jessica Jacobsson, jessica@vitherdehund.com

Valberedning:
Charlotte Barvestad, charlotte@vitherdehund.com

Revisorer:
Anna Jenwall
Karin Bülow

Revisor suppleanter:
Patrik Mollbrink
Anette Hellström

Medlemskap

Medlemskapet gäller ett år från och med betalningsdatum. Det första året som du är medlem betalar du medlemsavgiften direkt till oss.

Det andra året får du en avi från Brukshundklubbens förbundskansli som hanterar din medlemsbetalning till VHK fortsättningsvis.

Genom SBKs medlemssystem "Mina Sidor" kan du som medlem ta del av och ändra dina kontaktuppgifter (kom ihåg att hålla dem uppdaterade). Här skriver du också ut ditt medlemsbevis.

Medlemsavgifter 2011

Klubbens PG: 480 59 50-5

Från utlandet IBAN: SE14 9500 0099 6026 4805 9505
BIC: NDEASESS.

Ordinarie medlem 495:-

(VHK 195:- + förbundsavgift SBK 300:-)
För dig som inte har ett aktivt medlemskap i SBK. I och med detta val blir du automatiskt medlem i SBK och får därmed medverka i deras aktiviteter.

Ordinarie medlem 195:-

(VHK 195:-)
Du som har aktivt medlemskap i SBK, genom lokal brukshundklubb eller annan till SBK ansluten rasklubb.

Ungdomsmedlem 230:-

För dig mellan 7 och 25 år. Tecknas genom Sveriges Hundungdom. Där måste du ange att du vill vara medlem i Vit Herdehundklubb bland Svenska Brukshundklubbens rasklubbar (notera att du inte kan välja både en rasklubb och en lokal brukshundklubb).

Är du medlem i SHU och önskar vara medlem i ytterligare specialklubb betalar du den lägre medlemsavgiften till den klubben (förbundsavgiften till SBK är betald genom ditt medlemskap i SHU).

Familjemedlem 100:-

(VHK 100:-)
Familjemedlem kopplad till fullbetalande medlem, ingen förbundsavgift SBK.

Utlandsmedlem 665:-

(VHK 225:- + förbundsavgift SBK 440:-)

Har du frågor angående medlemskap, hör du av dig till medlemsinfo@vitherdehund.com

Vit Herdehundklubbs styrelse
tackar för det gångna året och
önskar alla medlemmar

**God Jul & ett
riktigt Gott Hundår**

***Se till att vi har e-postadress
och uppdaterade uppgifter till
dig. Alla dina uppgifter finns
på SBKs "Mina Sidor".***

<http://sbk.nu/templates/Page.aspx?id=8977>

***På "Mina Sidor" kan du som medlem hitta
och ändra dina egna kontaktuppgifter i vårt
medlemsregister. Här skriver du också ut ditt
medlemsbevis.***

